

vil se rå magt, og han nævner afgørelser i Arbejdsretten.

Jeg vil godt sige til hr. Kristian Jensen, at hvis nu – selv om det jo ikke kan lade sig gøre, for jeg tror, man er mere fornuftig, også langt ind i de borgerlige kredse og i hvert fald hos arbejdsgiverne i dette land – man skulle gå ind for hr. Kristian Jensens tankegang, må jeg bede om, at man læser det, som fire kloge mænd – hvoraf to var Venstrefolk – sammenskrev til det, der blev arbejdsmarkedets grundlov. Her gjorde man netop opmærksom på, at man ikke ville have den rå magt, man har kunnet se i England. Her har vi set den rå magt, og vi har også set, hvad den kunne resultere i, når der ingen fredspligt var for, at man kunne konflikte, og hvad man ellers kunne gøre, når man følte, at tingene ikke faldt på plads.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det kan være, hr. Ole Vagn Christensen har været så lang tid på Christiansborg, at han ikke længere er klar over, hvad jungleloven går ud på. Den går ud på, at den stærkeste har ret. Og når vi snakker om forholdet mellem fagforeninger, er det sådan, at fagforeningerne i LO-familien i øjeblikket er de stærkeste, og hvis vi ikke sætter nogle spilleregler op, der giver plads til, at der kan være andre fagforeninger, ja, så er det de stærkeste, der udrydder de svageste.

Det er jungleloven, og hvis det er det, hr. Ole Vagn Christensen gør sig til talsmand for, så værsgo.

Når vi fra Venstres side ønsker at gå ind på det her, er det netop, fordi vi har erkendt, at de forhold, der var gældende, dengang man skrev arbejdsmarkedets grundlov og hovedaftalen, dem er der bare sket en udvikling af. Det var hr. Ole Vagn Christensen selv, der sagde: »Det er 100 år siden«. I løbet af de 100 år har samfundet faktisk udviklet sig. Men jeg kan forstå på det hele, at Socialdemokratiets politik ikke har udviklet sig.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan godt være, hr. Kristian Jensen mener, vi ikke har udviklet os. Vi mener til gengæld, at det har vi. Men vi har gjort det i kraft af, at vi i det her samfund har en stabilitet og har muligheder og har givet hinanden muligheder, ved at der har været god enighed om, at man har haft

en fredspligt. Så har man kunnet komme i gang med at producere, og det har vi alle sammen tjent noget på, således at det her samfund nok også er et, der har givet mange mennesker mulighed for at kunne uddanne sig lidt bedre, end deres forældre har gjort. På den måde har vi hele vejen igennem løftet os.

Jeg mener om det, som hr. Kristian Jensen siger om jungleloven, at i det øjeblik det lykkes, via et sådant lovforslag som det, der er lagt frem her, at tage retten til konflikt, til blokade, til strejker fra arbejderne, så har man virkelig givet dem junglelov.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Kristian Jensen for sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hvis hr. Ole Vagn Christensen vil læse forslaget, så vil hr. Ole Vagn Christensen finde ud af, at beslutningsforslaget ikke fratager arbejderne retten til blokade ud over de få tilfælde, hvor de folk, der ønsker en blokade, er et lille mindretal, som vi har set i de sager, som er baggrund for, at forslaget nu er kommet frem.

Det, som vi ønsker fra Venstres side, er ikke at nedbryde stabiliteten på arbejdsmarkedet. Det er ikke at nedbryde det positive forhold, der er mellem arbejdsgiver og arbejdstagere. Det, vi kigger på, er enkelte menneskers rettigheder i det her samfund. Rettigheder til at vælge frit, selv vælge, hvilken fagforening og overenskomst man ønsker at være dækket af. Retten til at sige: Ja, men vi ønsker at have en overenskomst, som ikke er med LO/DA, men derimod med Den Kristelige f.eks., Danmarks Frie Fagforening eller andre fagforeninger, som man ønsker.

Den rettilighed til individuel frihed ligger Venstre meget på sinde, og derfor støtter vi naturligvis forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, så fik vi ordflommen en gang mere, hvad det var, Venstre sådan set mener, og hvad det er, Venstre sådan set kan se ud af det her forslag.

Jeg kan kun sige til hr. Kristian Jensen: Det kan godt være, det ikke er det, man ønsker, men det er det, der bliver konsekvensen af det her beslutningsforslag.